یا ارض الطّآء یاد آر هنگامی را که مقرّ عرش بودی و انوارش از در و دیوارت ظاهر و هویدا چه مقدار از نفوس مقدّسهٔ مطمئنّه که بحبّت جان دادند و روان ایثار نمودند طوبی از برای تو و از برای نفوسی که در تو ساکنند هر صاحب شمّی عرف مقصود را از تو مییابد در تو پدید آمد آنچه مستور بود و از تو ظاهر شد آنچه پوشیده و پنهان کدام عاشق صادق را ذکر نمائیم که در تو جان داد و در خاکت پنهان شد نفحات قمیص الهی از تو قطع نشده و نخواهد شد ما ذکر مینمائیم تو را و مظلومان و مظلوماتی که در تو مستورند إنّا نذکر اختی اظهارًا لعنایتی و ابرازاً لوفائی بمظلومیّت کبری بحقّ راجع شد ما اطّلع بذلک الّا علمی المحیط

ای ارض طاء حال هم از فضل الهی محلّ و مقرّ دوستان حقّی طوبی لهم و للّذین هاجروا الیک فی سبیل الله مالک هذا الیوم البدیع طوبی از برای نفوسی که بذکر و ثنای حقّ ناطقند و بخدمت امر مشغول ایشانند آن نفوسی که در کتب قبل مذکورند امیرالمؤمنین علیه بهائی در وصفشان فرموده طوباهم افضل من طوبانا قد نطق بالصّدق و انا من الشّاهدین اگرچه حال این مقامات مستور است ولکن ید قدرت البتّه مانع را بردارد و ظاهر فرماید آنچه را که سبب و علّت روشنی چشم عالم است

شکر نمائید حقّ جلّ جلاله را که باین عنایت بدیعه فائز شدید و بطراز بیان رحمن مزیّن قدر وقت را بدانید و بآنچه سزاوار است تمسّک نمائید انّه لهو النّاصح المشفق العلیم . . .